

ת"פ 67133/08/21 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה נגד חי מלכה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 67133-08-21 מדינת ישראל נ' מלכה (עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: חי מלכה

בשם המאשימה: עו"ד שני מלול

בשם הנאשם: עו"ד ניצן ביילין

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, והופנה לקבלת תסקיר מבחן ללא הסכמות באשר לעונש.

כתב האישום

1. אישום ראשון: ביום 6.8.2021 סמוך לשעה 04:00, נכנס הנאשם באופן שאינו ידוע לדירה המחולקת לשתי יחידות נפרדות ברחוב הרצל 27 בנתניה (להלן: הדירה). הנאשם נכנס ליחידה הראשונה בה מתגוררים סבטלנה ואיליה חוון, ונטל אלה ותיק צד שהכיל כרטיס אשראי, פנקס המחאות ומסמכים אישיים. הוא הסתובב ביחידה ונכנס לחדרה של סבטלנה, שם נטל כסף מזומן בסך 3,800 ₪ ו-380 דולר. לשמע הנאשם התעוררה סבטלנה משנתה ושאלה אותו לפרש מעשיו. אז נמלט הנאשם ליחידה השנייה בה מתגורר הרולד סילבר. הנאשם נכנס לחדרו של הרולד, וכשאף הוא התעורר משנתו ושאל את הנאשם לפרש מעשיו, נמלט הנאשם מן הדירה דרך הדלת האחורית. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת כניסה למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

עמוד 1

אישום שני: באותו היום, עובר לשעה 08:00, התפרץ הנאשם דרך חלון אותו פתח בכוח, למשרד ברחוב הרצל 25 בנתניה. בשעה 8:00 לערך נכנסה למקום אחת העובדות, ראתה ציוד חשמלי רב שהונח על הרצפה, הבחינה בנאשם שעמד במשרד, וצעקה בבהלה. למשמע צעקתה נמלט הנאשם דרך דלת הכניסה, והשאיר במשרד את התיק (שגנב באישום הראשון) כשהוא ריק מתוכן. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין.

עיקרי תסקיר המבחן

2. הנאשם כבן 42, גרוש ואב לשלושה ילדים הגדלים במשמורת אמם. טרם מעצרו התגורר בגפו בדירה שכורה ועבד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים. מתולדותיו עולה כי בילדותו סבל פגיעה אלימה ומתמשכת מצד אביו (שהיה מכור לאלכוהול), והוצא למסגרת חוץ ביתית בשל תפקוד לקוי של הוריו. בהיותו כבן 14 חבר לגורמים שוליים, והחל מעורבותו בפלילים, בגינה הושם מספר פעמים במעון נעול. הנאשם לא גויס לצה"ל לנוכח מעורבותו בפלילים. בגיל 23 נישא לבת זוגו, ממנה נולדו שלושת ילדיו, שאחד מהם בעל צרכים מיוחדים. לפני מספר שנים נחבל הנאשם בראשו כתוצאה מנפילה, אובחן בעקבות זאת כחולה אפילפסיה, מוכר כנכה בשיעור 100% ומתמודד עם קשיים בהליכה ומפריצת דיסק. לפני כארבע שנים התגרשו הנאשם ורעייתו, בעוד הנאשם מרצה עונש מאסר. לדברי הנאשם, עובר למעצרו שמר על קשר רציף עם ילדיו, עמד בתשלומי המזונות, והוא רואה עצמו כאב נוכח ואחראי.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות בגין מגוון עבירות רכוש, אלימות, סמים, הפרת הוראה חוקית, ועוד, בגין ריצה מספר עונשי מאסר, חלקם ממושכים, כאשר האחרון (למשך 36 חודשים) משנת 2019. לדברי הנאשם, הוא החל להשתמש בסמים בגיל 14, ומאז התמכר לסמים קשים למיניהם כמו גם לאלכוהול. הוא ניסה להיגמל מספר פעמים, והצליח לשמור על ניקיונו מסם למשך מספר שנים, כשבכל פעם שב לסורו. כן סיפר כי במהלך השנים נהג לממן את רכישת הסמים בביצוע עבירות רכוש. לטענתו, את מעשיו מושא כתב האישום עליהם הוא מצר, איננו זוכר, מאחר שלדבריו היה נתון באותה עת להשפעת סמים.

במסגרת הליך המעצר ביקש הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית לסובלים מתחלואה כפולה, וההתרשמות הייתה כי הוא מבטא לראשונה הבנה לבעייתיות בדפוסיו ההתמכרותיים. הוא שוחרר ממעצר ושולב בקהילת "קריית שלמה" - מסגרת טיפולית סגורה לסובלים מתחלואה כפולה. בעקבות דיווחים אודות קשיים בקבלת כללי ההתנהגות בקהילה הוחלט על הפסקת הטיפול, והנאשם הסגיר עצמו למשטרה.

קצינת המבחן התרשמה מהנאשם כאדם בעל דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, אימפולסיביים ותוקפניים, נרקומן בעל התמכרות עמוקה לסמים, אשר ממוקד בסיפוק צרכיו המידיים, גם על חשבון פגיעה באחרים. עונשים שהוטלו על הנאשם במהלך השנים לא הרתיעו אותו מלהמשיך בדרכו הרעה, כך גם מאסרו האחרון הממושך ממנו שוחרר כ-9 חודשים עובר לביצוע המעשים עליהם הוא נותן עתה את הדין. הנאשם מתקשה לוותר על הרווחים המהירים הנלווים לאורח חייו, מתקשה להתמודד עם המציאות ללא שימוש בסמים, ונעדר כוחות להסתייע באחרים ולערוך שינוי בחייו. משכך נמנעה קצינת המבחן מהמלצה שיקומית, והמליצה לגזור על הנאשם עונש מוחשי ומרתיע.

3. טרם שמיעת הטיעונים העידה בְּתו של הנאשם לטובתו. המדובר בצעירה בת 18, אינטליגנטית ורהוטה, אשר העידה בהתרגשות רבה, ומדבריה ניכרו הכאב והצער על אובדן האב, "הוא נעלם מהחיים שלנו וזה צער מאוד גדול לנו". היא שיתפה במצבה המורכב של המשפחה, תיארה את תפקודו של הנאשם כאב מסור ומשמעותי בחיי ילדיו, וכיצד, במילותיה, "מחלת ההתמכרות" שלו לסם פוגעת במשפחה כולה. הבת תיארה כיצד ליוותה את אביה בטיפול גמילה, ואת תקוותה כי "יחזור להיות כמו שרק נולדתי, שהוא פרח והחיים היו יפים. שהוא נקי הוא אדם מושלם". עוד סיפרה כיצד מעצרו של הנאשם השפיע לרעה על אחיה, הסובל ממוגבלות, וכי על רקע מצבה הבריאותי המתדרדר של אמם, נאלצת הבת לשאת את עול המשפחה על כתפיה, וזקוקה לנאשם, אביה, לצדה.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לתת את הדעת לכניסתו של הנאשם לשתי יחידות נפרדות בדירה המחולקת, ובכך פגע כפליים בערכים המוגנים. היא התייחסה לחומרת הפגיעה במתלוננים שנמו את שנתם בביתם - פגיעה בפרטיותם, בקניינם ופוטנציאל הסיכון להתפתחות אירוע אלימות. האישום השני חמור אף הוא, כשהנאשם פרץ למשרד בשעות עבודה בהן עשויים להימצא במקום עובדים, כפי שהתרחש בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים: לאישום הראשון (שתי יחידות הדיור בצוותא) - בין 18-36 חודשי מאסר בפועל; לאישום השני - בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

בעתירתה העונשית בתוך המתחם זקפה המאשימה לזכותו של הנאשם את ההסדר הדיני בין הצדדים במסגרתו הודה הנאשם במיוחס לו בכתב אישום שתוקן לקולה, ובתהליך השיקום בו החל הנאשם בקהילת "קריית שלמה" (ניסיון שכשל). לחומרה עמדה על עברו הפלילי המכביד; על ביצוע העבירות כ-9 חודשים בלבד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר ממושך, וחרף מאסר על-תנאי חב הפעלה בעניינו, אשר לא הרתיעו מלבצע את העבירות. כלל הגורמים נרתמו למהלך שנועד לאפשר לנאשם להשתקם - המאשימה, שירות המבחן, הקהילה הטיפולית, ההגנה, בְּתו - אך הוא דחה את הידיים שהושטו לעזרתו, ואם לא די בכך, מתח ביקורת על גורמי הטיפול, והבהיר בתגובתו ובהתנהגותו כי אינו מעונין לעזור לעצמו. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי ומאסר על-תנאי חב הפעלה בן 12 חודשים (עת/1-2), ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של כל אחד מהמתחמים - לעונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-36 חודשי מאסר, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ולהוסיף מאסר מרתיע על-תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס. בסיפא לטיעוניה התייחסה ב"כ המאשימה בחמלה לעדות בתו של הנאשם, הבהירה כי לבה אֶתה, אלא שהנאשם במעשיו לא הותיר פתח לתוצאה אחרת.

5. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל רב להודייתו של הנאשם, אשר נטל אחריות מלאה על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי רב, לרבות את הצורך בשמיעת עדויות מומחים - זירה, דנ"א וט"א. את עברו הפלילי המכביד של הנאשם ביקש לחלק לשלוש תקופות: עבירות שביצע כנער ובגיר-צעיר - עד שנת 2000, עבירות שביצע בשנים 2008-2009 הקשורות במערכת היחסים המשפחתית עם גרושתו, ועבירה חמורה יחידה משנת 2018, בגינה ריצה שלוש מאסר, ובעקבותיה הוא צפוי להפעלת מאסר על-תנאי בן 12 חודשים. על פי חלוקה זו, קרוב ל-20 שנה לא ביצע הנאשם עבירות רכוש מהסוג עליו הוא נותן עתה את הדין.

הוא ביקש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירות: הכניסה לדירה באישום הראשון נעשתה ככל הנראה בפשטות, ללא כלים, ללא תכנון מוקדם, ללא קשירת קשר או שותפים; הפריצה למשרד נעשתה בשעה שלא נכח איש במקום, ואף היא בוצעה ללא שימוש בעזרים, בהדיפת חלון בכוח ידיו. משני המקומות ברח הנאשם כשהתחווה לו נוכחותם של אנשים, נתון המפחית את הסיכון להתפתחות אירועים אלימים.

ב"כ הנאשם ביקש לדחות את טענות המאשימה באשר לחומרת מעשיו של הנאשם באישום הראשון. אישום זה תוקן לקולה לעבירת התפרצות יחידה, ומשכך אין משמעות לחלוקה לשתי יחידות דיור. לאור סמיכות הזמנים עתר לקבוע מתחם משותף לשני האישומים, שבוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים, בין 15-24 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם - בן 43, מכור לסמים, אב לשלושה ילדים - בתו הבכורה שהעידה בבית המשפט, בן הסובל מאוטיזם ובנו הצעיר העתיד לחגוג בקרוב בר מצווה. הוא סקר את נתוניו של הנאשם כפי שקיבלו ביטוי בתסקיר המבחן, ילדותו הקשה שלבטח השפיעה על המשך חייו, אירועי האלימות שחווה, הוצאתו בינקותו בצו נזקקות ועוד. למרות נתוני הפתיחה המורכבים, ניסה הנאשם לנהל אורח חיים תקין, לעבוד, להתפרנס ולהקים משפחה, אך ברגעי משבר התדרדר בחזרה לעולם העברייני. בשנת 2004 נישא לרעייתו, וניתן לראות הפוגה בת כשמונה שנים - משנת 2000 עד שנת 2008. בשנת 2007 נפל הנאשם מגובה (קומה רביעית) ונחבל, ומכאן ואילך החלה התדרדרות (הוגש תיעוד רפואי - ענ/1). הוא הפסיק לעבוד, החל לקבל תרופות ומשככי כאבים שלאחריהם התמכר מחדש לסמים, החלו בעיות בתאו המשפחתי, אמו נפטרה. הוא שולב בהצלחה בהליך גמילה אותו סיים בהצלחה, ולמעט "אפיזודה" בשנים 2008-2009, לא ביצע עבירות עד שנת 2018. אלא שאז מצבו הרפואי והזוגי התדרדר, הוא חזר לסמים, וביצע עבירה חמורה בגינה נדון לשלוש שנות מאסר. במהלך המאסר הנאשם התגרש, ומרצונו החופשי השאיר לגרושתו ולילדיו את חלקו ברכוש המשותף. כששוחרר מבית האסורים יצא בחוסר כל, ללא בית, ללא רכב וללא משפחה תומכת. כוחותיו לא עמדו לו, והסמים הובילו אותו לביצוע העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין.

כיום הנאשם נקי מסמים מזה כשנה, למרות הפסקת ההליך הטיפולי ב"קריית שלמה". הוגש מסמך מהקהילה (ענ/2), בו מתואר שיתוף הפעולה של הנאשם שהגיע למקום במוטיבציה גבוהה לתהליך הטיפולי מתוך מודעות למצבו. בהמשך נתגלו קשיים בהיבט ההתנהגותי וקושי לעמוד בחוקי המסגרת, אך הודגש כי לא מדובר במי שנקט אלימות או שסירב להשתתף בקבוצות טיפוליות. למרות הקשיים התקדם הנאשם לשלב ב' בתכנית, בו לא הצליח לעמוד ונפלט מהקהילה. הוא שוחרר מקריית שלמה ללא חלופת מעצר, ועל כן הסגיר עצמו מיד למשטרה ונעצר. לדבריו, הנאשם מבין כיום את מצבו, את ההשפעה המוחשית על משפחתו, ורוצה להשתקם ולקבל עזרה במסגרת שתכיל אותו.

בהגיונותו אישר ב"כ הנאשם כי אין בנתונים שהציג כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש, אך ביקש כי ייזקפו לזכות הנאשם בעת גזירת העונש, כמו גם באשר לאופן הפעלת המאסר המותנה. הוא עתר לקבוע את העונש עונש בשליש התחתון של המתחם שייקבע, כך שלא יעלה על 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופות מעצרו (מיום 26.8.21 עד 15.2.22, ומיום 31.5.22 עד עתה). את המאסר על-תנאי ביקש להפעיל בחופף, הן לאור הנסיבות האישיות, והן בשל חוסר מידתיות, לדבריו, בהפעלת מאסר מותנה בגין ביצוע עבירה חמורה פחות מזו שבבקבוצתיה הוטל התנאי. אשר

לרכיב הכספי - באישום הראשון נגרם נזק כספי, אך באישום השני לא נגנב דבר. הנאשם, כאמור, חסר כל, מתקיים מקצבת נכות, ללא גורמי תמיכה כלשהם. כנתון נוסף להקלה בעונש טען כי בשל זהותו של נפגע העבירה, הוגדר הנאשם בשב"ס כטעון הגנה, ואף הועבר לאחרונה לבית סוהר מרוחק, באופן המקשה על בתו לבקרו.

הנאשם בדברו האחרון שיתף אודות חייו, קשיים שחווה בילדותו, הוצאתו מהבית וחרדת הנטישה ממנה הוא סובל גם כיום. הוא הביע צער על עגמת הנפש שגרם לנפגעי העבירה ולילדיו, תיאר עייפות מאורחות חייו, וסיפר כי הוא מתעתד להשתקם בין כותלי בית הסוהר, באופן שיאפשר לו להשתחרר להוסטל.

דיון

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

6. בחנתי את מעשיו של הנאשם בהתאם להוראת סעיף 40יג לחוק העונשין, ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). צודק ב"כ הנאשם בטענתו כי העבירות בוצעו בסמיכות זמנים, וניתן להניח כי הן נבעו מאותו המניע. מנגד, העובדה כי בוצעו כלפי מתלוננים שונים, שכל אחד מהם עולם ומלואו, באירועים שאינם כרוכים במסכת עבריינית אחת, מצדיקה קביעת מתחמי ענישה נפרדים. ראו עפ"ג (מרכז-לוד) 9393-10-21 טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.22, טרם פורסם, להלן: ענין טבאחי), שם אושרה קביעת מתחמים נפרדים לארבע עבירות התפרצות/ניסיון התפרצות שבוצעו במהלך שלושה ימים, שתיים מהן ברצף באותו היום.

קביעת המתחמים

7. הנאשם במעשיו פגע לא רק בקניינים של המתלוננים, אלא בראש וראשונה בפרטיותם, בתחושת הביטחון והמוגנות שלהם בתוך ביתם ובמקום עבודתם. מעשיו של הנאשם גילמו סיכון משמעותי להתלקחות אירועים אלימים, והמפגש עם נפגעי העבירה בכל אחד מהאירועים אך ממחיש זאת. נקל להניח כי התיאור העובדתי "היבש" של האירועים מסתיר מאחוריו דרמה גדולה והתרחשויות מפחידות ומאיימות, שלבטח נחרתו בנפשם של נפגעי העבירה, והותירו אותם מצולקים. אין צורך בדמיון מפותח כדי להבין את האימה שלבטח חשה סבטלנה כשהתעוררה משנתה, וגילתה את הנאשם מסתובב בתוך חדרה; את הפחד שחש הרולד באותה הסיטואציה ממש; את המצוקה שחוותה עובדת המשרד כשגילתה בתוכו את הנאשם; ואת תחושת חוסר האונים של איליה כשגילה כי הנאשם הסתובב בתוך ביתו מבלי שהיה מודע לסכנה, וללא יכולת להגן על עצמו ועל סבטלנה. שווי הרכוש הגנוב הוא כאין וכאפס לעומת הפגיעה הנפשית בנפגעי העבירה, ולעומת פוטנציאל הנזק. עוד התחשבתי בכך שהאירוע הראשון - שהסתיים במפגש עם נפגעי עבירה בכל אחת מיחידות הדיור, לא נתן אותותיו בנאשם, ולא הרתיע אותו. בחלוף שעות אחדות הוא שב והתפרץ - זו הפעם לבית עסק, בשעת בוקר בה צפוי כי יגיעו עובדים למקום - כפי שאכן אירע. נתונים אלו מקימים משנה חומרה, ומלמדים על עבריו עיקש, שגמר אומר בכל מחיר להשיג את מטרתו על חשבון עמל כפיהם של אחרים, מבלי לתת את הדעת לנזק שהוא גורם במעשיו.

לקולה שקלתי את העובדה שמדובר בעבירות פשוטות, שלבטח לא הצריכו תכנון מוקדם או קשירת קשר עם שותפים, בוצעו ללא שימוש בעזרים, והנזק הרכושי איננו גבוה.

8. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתחכמת לבית מגורים נעה ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.22, להלן: ענין פלוני). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות לבית מגורים וגניבה, זאת לאחר שהתפרץ לדירה בעוד המתלוננת נמה את שנתה, הסתובב בבית וגנב מספר פריטים לרבות מכשירי טלפון נייד ושעונים. המתלוננת התעוררה, הבחינה במבקש ופרצה בצעקות, בעקבותיהן נמלט מהמקום. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 13-29 חודשי מאסר ודן אותו ל-14 חודשי מאסר, מאסרים על-תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי התקבל באשר לרכיב המאסר על-תנאי. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על חומרת העבירה, הנזק לקורבן, הצורך בהרתעה ובהגברת תחושת הביטחון, והוסיף כי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו".

רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל (23.3.22). המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירת התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, זאת לאחר שהתפרץ באישון לילה באמצעות מפתח מותאם לדירת מגורים נעולה, בה מתגוררים המתלונן ושלושה שותפים. המתלונן הבחין במבקש, והוא ושותפיו אחזו בו עד שהגיעה משטרה למקום. בגזר הדין נקבע מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בנתוניו של הנאשם נגזר עונשו ל-20 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על-תנאי בן 7 חודשים שהופעל במצטבר. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך ש"יש להחמיר בעונשם של המבצעים עבירות גניבה והתפרצות, המערערות את ביטחונם של האזרחים ופוגעת בפרטיותם של נפגעי העבירה".

ענין טבאחי (לעיל). לאחר שהתקיים דיון בערעור על עונש בן 40 חודשי מאסר בתוספת הפעלת 8 חודשי מאסר על-תנאי במצטבר (נקבעו מתחמים נפרדים לכל אחת מהעבירות - 3 עבירות התפרצות מתחם 12-24 חודשי מאסר כל אחת, ניסיון התפרצות מתחם 8-24 חודשי מאסר), פיצויים בסך 11,000 ₪ לנפגעי העבירה וקנס בסך 4,000 ₪ - חזר בו המערער ממרבית הערעור, אשר נדחה בהתאם. בית המשפט המחוזי מצא להתערב ולהקל ברכיב המאסר חלף קנס.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 8-24 חודשי מאסר.

עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים (בתוכם מספר גזרי דין שניתנו על-ידי הח"מ), ולא מצאתי כי יש בהם לשנות ממדיניות הענישה אותה ניתן ללמוד מהפסיקה שצוטטה.

9. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים עליהם עמדתי לעיל, ובהתחשב בענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחמי הענישה כדלקמן: לאישום הראשון, במסגרתו נכנס הנאשם לדירה בשעת לילה, עת הוא צפוי להיתקל בדוירים - דירה אחת אמנם, אך בפועל נכנס לשתי יחידות מגורים, שבכל אחת מהן נתקל בקורבן שהקיץ משנתו ונאלץ להתמודד עם פורץ בחדרו - בין 14-26 חודשי מאסר בפועל. לאישום השני, פריצה לבית עסק בשעת בוקר, בה הוא צפוי להיתקל בעובדי המקום - בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

10. אתחיל מהשיקולים העומדים לזכותו של הנאשם, והם אינם רבים. הנאשם בן 43, גרוש ואב ל-3 ילדים, בהם בן הסובל מאוטיזם. הוא אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות, לאור פציעה שנגרמה כתוצאה מנפילה מגובה והסבה לו שלל בעיות רפואיות, לרבות אפילפסיה וקושי בהליכה. נסיבות חייו מורכבות. הוא הוצא מביתו בינקותו בנסיבות מצערות, והחל את חייו כנפגע עבירה. בגיל צעיר נפלט לשולי החברה ונאבק למצוא את דרכו חזרה. הוא עבר הליכי שיקום וגמילה במהלך השנים, ולעת הנוכחית מצליח לשמור על עצמו נקי מסמים בין כותלי בית הסוהר, לאחר ניסיון שיקום במסגרתו שוחרר מהמעצר לקהילה טיפולית. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, הביע חרטה, וחסך מזמנו של בית המשפט. כן לקחתי בחשבון את דבריה הנרגשים של בתו של הנאשם, עדות שניכר כי נבעה מלבה, והעלתה דמעות בעיני הנוכחים באולם.

לצערי, בנסיבותיו של הנאשם, כף החובה כבדה לאין שיעור מכף הזכות. הנאשם רצידיביסט, נרקומן, אשר נכנס ויוצא את בתי הסוהר פעם אחר פעם. הרשעותיו הקודמות, עונשי המאסר שריצה, ועונשי המאסר התלויים מעל ראשו - לא היה בכל אלו כדי להניאו מלשוב לסורו ולהזיק לחברה. גיליון הרישום הפלילי מדבר בעד עצמו, ומגלה עבריון אלים ומסוכן. אמנם, ניתן להצביע על תקופות בהן חלה הפוגה בהתנהלותו העבריינית, אלא שבכל פעם מחדש גילה הנאשם כי אינו מסוגל להסיג את דחפיו אחור, בחלק מהמקרים תוך ביצוע עבירות חמורות במיוחד. נראה כי לאחד משיאיו השליליים הגיע הנאשם בהרשעתו האחרונה בבית המשפט המחוזי (ע/2), במסגרתה נדון בהסדר טיעון (שלקח בחשבון קשיים ראייתיים) ל-36 חודשי מאסר בגין עבירות שוד בנסיבות מחמירות וניסיון חטיפה. במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, חב הפעלה בעניינו. כאמור, בהליכי המעצר בתיק דן שוחרר הנאשם לחלופת גמילה בקהילה טיפולית, ניסיון שלא צלח, שלאחריו הסגיר עצמו הנאשם למשטרה. ב"כ הנאשם ביקש לזקוף נתון זה לטובתו, כאינדיקציה לאמון שניתן לתת בו. הניסיון ראוי אמנם להערכה, אלא שסופו של יום התרשמותה השלילית של קצינת המבחן מהנאשם מקובלת עליי במלואה (ראו לעיל), ובהתאם המלצתה להשית עליו עונש מאסר מוחשי. צודקת ב"כ המאשימה בטענתה כי ראוי למקם את העונשים בחלקם העליון של המתחמים, גם אם לא בקצה העליון ממש. על התוצאה העונשית לא רק להלום את חומרת מעשיו של הנאשם, אלא להוות תמרור אזהרה והרתעה כלפיו וכלפי אחרים כמותו. כן יש בעונש שייגזר על הנאשם כדי להרחיקו מהחברה לתקופה לא מבוטלת בה לא יוכל להרע לציבור. בצד זאת, ברי כי באיזון שיעשה, אין מדובר בחישוב אריתמטי ובצבירה מדויקת של העונשים זה לזה.

"יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביועדו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי" (ענין פלוני, פסקה 9).

אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, הכלל הוא כי מאסרים על-תנאי יש להפעיל במצטבר, למעט בנסיבות חריגות. לא מצאתי בשיקולים עליהם הצביע הנאשם משום הצדקה לחפוף בין העונשים, ולו בחלקם. העובדה כי העבירות בביצוען הורשע הנאשם בהליך דן נופלות בחומרתן מאלו שביצע בהרשעתו האחרונה, איננה נימוק רלוונטי. הנאשם ריצה שלוש שנות מאסר בגין ביצוע עבירות חמורות מאוד, ובחלוף פחות משנה שב לסורו. בצד עונשי המאסר, ובהינתן אופי העבירות שביצע הנאשם, אשר נועדו להשאת רווח כספי על חשבון נפגעי העבירה, ברי כי יש לחייבו בפיצויים ובקנס, כשבאשר לגובה הקנס אתחשב במצבו הכלכלי העגום של הנאשם.

11. החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 32 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 12 חודשי מאסר מותנה (ת"פ (מרכז-לוד) 56028-01-18, גזר דין מיום 7.5.19), זאת במצטבר.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 44 חודשים, אשר ימנה מיום מעצרו - 2.6.22, ובניכוי תקופת מעצרו מיום 26.8.21 עד יום 15.2.22.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. פיצויים בסך 3,000 ₪ לסבטלנה וסכום זה להרולד. פיצויים בסך 2,000 ₪ למתלוננת באישום השני. סה"כ ישלם הנאשם פיצויים בסך 8,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-16 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי. המאשימה תמסור את פרטי המוטבים במזכירות.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.